

SOUČASNÁ VĚDA VYVRACÍ DARWINISMUS

<http://claritatis.cz/download/MONITOR-2011-20.pdf?SSID=ac3dc1a4cf87a5ba69a314831052666b>

Mohla evoluce skutečně probíhat tak, jak to popisuje Darwinova teorie? Obstojí darwinismus tváří v tvář vědeckým důkazům a každodenní logice?

V čem se darwinisté mýlí

Tvrzení darwinistů, že mechanismem vývoje je přirozený výběr, je nesmyslné, nevědecké a matoucí. Přirozený výběr může pouze vybírat mezi dvěma nebo více možnostmi, ale žádnou novou možnost nevytváří. Přirozený výběr nevytvořil žádný nový druh, žádnou novou rasu, ani novou bílkovinu (enzym). To je zapřahání vozu před koně. Po objevení, že základem dědičnosti je řetězec desoxyribonukleových kyselin (DNA), které určují pořadí aminokyselin v bílkovinách, mechanismus změn v organismech dostal konkrétní podobu. Známe čtyři typy DNA, které se liší bázemi (adenin, guanin, cytosin, thymin). Každá aminokyselina je kódována trojicí těchto bází a přesné pořadí bází zaručuje přesné pořadí aminokyselin v bílkovině (enzymu), které je nutné, aby bílkovina byla funkční. Nový enzym, což je nový elementární evoluční krok, může vzniknout jen změnou v genomu organismu, čili v jeho řetězci DNA. Darwinovy náhodné změny mají tedy konkrétní podobu v náhodných změnách v DNA, tj. v mutacích. Změnou jedné báze v jinou může vzniknout jiná aminokyselina a kumulací těchto změn vznikne nový enzym. Tato představa je však neuskutečnitelná. Předně, k náhodným mutacím dochází v celém genomu. Předpokládá se, že jen cca jedna dvacetina genomu kóduje nějaký životně důležitý enzym; v tom případě každá dvacátá mutace zasáhne gen kódující takovýto enzym, takže se nenarodí životaschopný potomek a k žádnému vývoji nedochází. Pracujeme-li s náhodou, musíme počítat s počtem pravděpodobnosti. Jednoduchý enzym, složený z 333 aminokyselin, je kódovaný 1 000 bází. Pravděpodobnost,

že se nějaký tisícičlenný řetězec
DNA seřadí náhodně do požadovaného
pořadí bází, je 1 : 10⁶⁰⁰, tedy prakticky nulová.
I jednoduché enzymatické systémy
se skládají z několika desítek enzymů.
Zaklínadlem, kterým darwinisté řeší nepravděpodobnost,
jsou miliony let, během
kterých evoluce probíhala. Téměř
všechny živočišné kmeny, které dnes známe,
se objevily v období kambria údajně
před cca 550 miliony lety, během několika
desítek milionů let, hotové, bez vývojových
mezistupňů a od té doby se moc
nezměnily. V každém případě 500 milionů
let je příliš krátká doba, aby se náhodnými
mutacemi nebo jinými náhodnými
změnami v genomu smysluplně změnilo
několik set milionů bází. (Genom psa je
2,4 miliardy bází, genom člověka a lidoopa
3 miliardy bází).
Jak ošidné je kalkulovat s miliony let
vývoje, nám ukáže údajný vývoj člověka.
Člověk se měl oddělit od společného

SOUČASNÁ VĚDA VYVRACÍ DARWINISMUS

Mohla evoluce skutečně probíhat tak, jak to popisuje Darwinova
teorie? Obstojí darwinismus tváří v tvář vědeckým důkazům
a každodenní logice?

stalo už samo o sobě pojmem. Dále musíme
zmínit, že problematika sociálního
vyloučení
se určitě nedá vysvětlit na základě
jediného faktoru, neboť zde jistě hrají roli
i faktory čistě sociálně-ekonomické (se
kterými operuje vládní koncepce) a samozřejmě
i negativní, anebo až rasistické
reakce příslušníků majority a zejména
chybná a nedůsledná sociální politika.
Za nejvýznamnější faktor však přesto považuji
právě hodnotovou nekompatibilitu
tradiční romské kultury (ve smyslu civilizace)
a hodnot západní společnosti. Zároveň
je třeba uvést, že se rozhodně nejedná
o napětí úzce česko-romské; dělící linie
je vedena mezi tzv. západní a romskou
kulturou, neboť neexistuje žádný příklad
zdařilé integrace celé romské komunity
do jakékoli západní společnosti. Např.
ve Francii nebo Belgii je více než polovina
příslušníků tohoto etnika plně negramotná,
ve Velké Británii jsou příslušníci této
komunity osvobozeni od povinné školní
docházky a ve Španělsku jsou vůči nim
uplatňovány speciální vzdělávací přístupy
s o nic výrazně větším úspěchem než
u nás, o situaci na Balkáně ani nemluvě.
Tato nekompatibilita je objektivním

faktem bez jakéhokoli morálně hodnotového soudu. I když netvrdím, že by západní postkřesťanská, materialistická, hédonistická a individualistická civilizace byla vrcholem vši civilizace, faktem je, že s hodnotami, které představuje, jsou spojeny určité důsledky, mj. např. vysoký materiální blahobyť (alespoň z krátkodobého či střednědobého hlediska), a tudíž civilizace s jinými hodnotami musí nutně v této oblasti zaostávat. Přestože naprostá většina obyvatel romských vyloučených lokalit dnes již nežije dle tradiční romské kultury, přesto z jejich hodnot a civilizačního kapitálu do značné míry z důvodu jisté kulturní setrvačnosti ještě čerpá a je jimi ovlivněna, a právě proto – dle mého mínění – jsou vyloučené lokality nadproporčně obývány osobami s romskými kořeny. Zdůrazňuji to ne proto, abych urážel romskou kulturu, ale proto, že absence kalkulace s touto skutečností nutně vede ke zkreslování celé problematiky v oblasti teoretické a k vytváření neefektivních a nespravedlivých postupů v oblasti praktické sociální politiky.

Jan Petr Kosinka

Pokračování příště

(Redakční úpravy a mezititulky redakce)

Bc. Mgr. Jan Petr Kosinka,

absolvent Práva a Sociální

politiky a práce – Pedagogiky

na MU, sociální pracovník

pro romské komunity

12 res.claritatis.cz – svět katolickými očima

Res Claritatis MONITOR ze života spo lečnosti 23. říjen 2011

předka s šimpanzem před cca 5 miliony lety, čili zhruba před milionem generací. Rozdíl v pořadí (sekvenci) bází mezi šimpanzem a člověkem je 5 % bází.¹ (Starší údaje uvádí 1,6 %). 5 % z 3 miliard je 150 milionů, takže by mělo smysluplně, v pětiprocentní části, v zárodečných buňkách (jen mutace v zárodečných buňkách jsou dědičné), zmutovat v každé generaci 150 bází. To je nesmysl, protože genom všech organismů je neobyčejně stálý a každý organismus disponuje opravnými systémy, které chyby vzniklé při dělení buněk opravují. Kromě toho by mutovaly báze i ve zbylé části, takže by byly eliminovány pro život důležité pochody. Kostra člověka a opic se liší ve třech zásadních věcech: 1. Lebka člověka je na páteř nasazena (otvor je uprostřed), jak odpovídá chůzi po dvou. Lebka opic je na páteř zavěšena (otvor je v zadní části lebky), což je výhodné při chůzi po čtyřech. 2. Lidské nohy jsou uzpůsobeny k chůzi po zemi ve vzpřímené poloze;

opice mají všechny čtyři končetiny konstruované jako ruce uzpůsobené k životu na stromech. (Představa, že by se postupně vývojem měnily ruce na nohy je nereálná a nesmyslná; k čemu by byly končetiny, na kterých by se nedalo pořádně chodit ani držet větví.) 3. Těžiště lidské kostry je v oblasti kyčlí, opičí v hrudníku, což činí chůzi po dvou namáhavou. Žádné přechodné formy koster se nenašly. Obrazy ukazující přivrhlé, chlupaté atd. lidoopy jsou falzifikáty.

Co se dočtete v učebnicích molekulární biologie

Řada vědců, zejména v USA, svoje sympatie k teorii inteligentního designu tají a projevují je jen příležitostně. Asi nejrozšířenější učebnice molekulární biologie

Základy buněčné biologie je napsaná

B. Albertsem a dalšími šesti významnými vědci přednášejícími na nejprestižnějších universitách v USA a Velké Británii.

V této knize, v kapitole 6, pojednávající o opravných systémech v buňce, je položena kontrolní otázka (6–7, str. 205):

Předpokládejme mutaci ovlivňující enzym,

který je nutný pro opravu DNA

poškozenou ztrátou purinových bází. Poškození tohoto enzymu vede k akumulaci

zhruba 5 000 mutací v DNA každé buňky

denně. Průměrný rozdíl v sekvenci DNA

mezi člověkem a šimpanzem je 1 %. Jak

dlouho vám bude trvat, než se změníte

v opici? Co je chybného na tomto tvrzení?

Odpověď najdeme na str. A-18.: Tvrzení

je zcela nesprávné. Nemůžeme změnit

jeden druh v jiný jenom zavedením 1 %

náhodných změn do DNA. Je značně nepravděpodobné,

že oněch 5 000 mutací

za den nastane v pozicích, ve kterých se

lidská a šimpanzí DNA liší. Navíc je zde

vyšší pravděpodobnost, že při tak vysoké

frekvenci mutací by došlo k poškození

mnoha životně důležitých genů, které by

vedly k smrti buňky. A konečně lidské tělo

je tvořeno z přibližně 10^{13} buněk – abyste

se změnil v opici, muselo by dojít k těmto

změnám v mnoha buňkách a k některým

by muselo dojít již během vývoje, aby se

projevily změnou ve stavbě vašeho těla

(například vznikem ocasu).

Vznik žádného nového druhu nebyl

dosud zaznamenán. (Kříženci dvou druhů

rostlin, označené jako nový druh, jsou

novým druhem jen papírově.) U vyšších

organismů, kdy je generační doba jeden

rok, je to pochopitelné, ale ani u mikroorganismů,

kde je generační doba několik

desítek minut, nebyl za 150 let nový

druh pozorován. Octová muška, vhodný

model pro genetiky, je pěstována 50 let v tisících chovech a podrobována vlivu různých mutagenů. Byly připraveny různé odrůdy a zrůdy, ale žádný nový druh a ani nový enzym nebyl zjištěn. Mikroorganismy rezistentní vůči antibiotikům nevytváří nové enzymy nebo bílkoviny, ale přebírají je od mikroorganismů, které je mají ve svém genetickém materiálu.² Nemohly-li se organismy vyvíjet náhodně, musíme předpokládat, že vývoj je řízen nějakou inteligencí.

Vývoj uvnitř druhů neprobíhá

Vznik nových ras, ať v přírodě při izolaci části populace (Islandáané, Baskové), tak při umělém šlechtění, je provázen ztrátou části genetického materiálu (genetický drift). Z vlka šlechtěním připravíte každou psí rasu, ale nikdy z buldoka chrta nebo jezevčíka. Ztracené geny mutacemi nevzniknou. Nejedná se tedy o evoluci, ale o devoluci.

Podvody darwinistů

Všechny důkazy, na základě kterých byl darwinismus akceptován, jsou neseriózními podvody. Hlavním důkazem pro vývoj obratlovců byly kresby E. Haeckla, ve kterých dokazoval, že vývoj embrya člověka opakuje vývoj obratlovců od ryb, obojživelníků, plazů, ptáků až po savce. Haeckel však kresby upravoval, aby vyhovovaly jeho teorii. I když už jeho současníci poukazovali, že kresby nesouhlasí se skutečností, celé 20. století byl tento důkaz v učebnicích uváděn a je uváděn dosud.^{3, 4, 5}

Podvody se hemží i důkazy o přechodných formách mezi opicí a člověkem.

Lebka nalezená v Piltdownu,

určená jako přechodný typ, je podvrh.

Čtyřicet let byla vystavována, bylo o ní napsáno sto článků a několik set disertací, ačkoli dogmatem darwinismu nezátížený člověk na první pohled zjistí, že

je to podvrh.⁶ (Některá víra uzdravuje, některá zaslepuje.) Člověk nebraský byl zkonstruován na základě nálezu jednoho zubu pravěkého prasete.⁷ Člověk javan-

Logicky myslícímu člověku je jasné, že tak složitý systém, jako jsou živé organismy, nemohl vzniknout náhodou.

Stvoření Adama, Monreale (12. stol.)

Foto: Wikimedia Commons

13

Res Claritatis MONITOR ze života spo lečnosti / sout ěž 23. říjen 2011

ský z tří zubů, kusu opičí lebky a holenní

kosti nalezené 15 m od lebky v hromadě jiných kostí.⁸ Fosilie Pekingského člověka se pro jistotu ztratily. Jediná čelist se zuby sloužila ke konstrukci Člověka haidelberského, povýšeného dokonce na nový lidský druh. Stáří fosilie bylo určeno na 700 nebo 400 milionů let (dle libosti) a tento druh byl adoptován za předka lidí žijících v Evropě.⁴ Celé číslo světově známého časopisu *National geographic* bylo v roce 1999 věnováno konečně nalezenému přechodu mezi dinosaury a ptáky. Jenže o dva roky později bylo ve vší tichosti zveřejněno, že jde o podvod. Kostra byla složena z části kostry dinosaura a části kostry vyhynulého ptáka.^{9, 10} Stáří fosilií člověka nalezených v Evropě určoval na univerzitě ve Frankfurtu prof. R. Protsch. Stáří určil mezi 30 000 a 40 000 roky. Vědcům z Oxfordu tato čísla nesouhlasila s jejich měřeními a přijeli je do Frankfurtu ověřit. Tam zjistili, že přístroj, na kterém měly být fosilie měřeny (radiokarbonovou metodou), nikdy nefungoval a pan profesor si, s vědomím celého kolektivu, čísla vymýšlel. Jak se ukázalo, stáří fosilií, až na jednu výjimku, nepřesáhlo 7 500 let a to včetně kostí neandrtálců.^{4, 11} Před komisí se Protsch hájil, že takto podvádí všichni. Přesto, že jsou tato čísla vymyšlená, uvádí se v učebnicích dál, protože se hodí do Darwinovy „teorie“! Problematické je i stáří různých vyhynulých druhů. Radiokarbonovou metodou bylo určeno stáří dinosaurů na 13 tisíc let nebo o několik desítek let více a stopy dinosaurů byly nalezeny vedle stop člověka a velkých šelem. Rovněž přítomnost radioaktivního uhlíku ¹⁴C v černém uhlí zpochybňuje vysoké stáří uhlí; radioaktivní uhlík by už neměl být po 100 tisících letech přítomen, tedy měřitelný. Paleontologie i geologie jsou v současnosti zahlceny množstvím dat, která jsou podvodem, výmyslem, různými nepřesnostmi, a je třeba je brát s velkou rezervou. Za 150 let nepřinesli darwinisté jediný seriózní důkaz pro svoji teorii, o to víc podvodů a výmyslů.

Proč křesťané nepřijímají darwinismus

Těch důvodů je několik. Logicky myslícímu člověku je jasné, že tak složitý systém, jako jsou živé organismy, nemohl vzniknout náhodou. Darwinismus je hlavní zbrání ateistů v potírání víry v Boha. Paul Johnson nazývá Darwina *svatým patronem všech ateistů*¹² a zejména komunisté

byli jeho zánícenými stoupenci. Mao veřejně uváděl, že *čínský komunismus byl vybudován na základě Darwina a evoluční teorie*. Darwinismus poskytoval a stále poskytuje zdůvodnění rasismu, zejména reprezentovanému německým nacismem. Pokud je člověk jen výše vyvinutý živočich, pak pro něj platí stejné zákony jako pro ostatní živočichy, tedy slovy Darwina: *Vyšší civilizované rasy po celém světě vyhladí bezpočet nižších*.¹³ Podle této „teorie“ Hitler likvidoval „méněcenné“ rasy a slabší jedince. E. Haeckel hlásal: *Němci se od společného opičího základu vzdálili nejvíce. Po psychologické stránce mají nižší rasy blíže k zvířatům než k civilizovaným Evropanům. Je proto nutné přiřadit jejich životům jinou hodnotu*. Holokaust je praktická aplikace darwinismu na živočišný druh *Homo sapiens*. Darwinismus nedává vysvětlení a zdůvodnění altruismu, lásky k bližnímu, ani nemůže být základem morálky a etiky.

Výzva pro 21. století

Jak probíhala evoluce, nevíme, je však jasné, že nemohla probíhat podle Darwinovy „teorie“. Pokud chceme ve vědě postoupit dále, musíme opustit slepou uličku darwinismu.¹⁴

Ing. Vladislav Běhal, DrSc.

Podrobněji na www.vlbehal.wz.cz

Literatura

¹ Britten R. J.: *Proc. Natl. Acad. Sci.*, **98**, 13633, 2002.

² Běhal V.: Mode of Action of Microbial Bioactive Metabolites. *Folia Microbiol.* **51**, 359, 2006.

³ Simpson G. G.: *An Introduction to Biology*. New York, 1965

⁴ Zillmer H.-J.: *Evoluce podvod století*. Knižní klub, Praha, 2006.

⁵ Wells J.: *Darwinismus a inteligentní plán*. Praha 2007.

⁶ Trefil J.: *1000+1 věcí, které byste měli znát*, Praha, 2003.

⁷ Gregory W. K.: *Science*, **66**, 579, 1927.

⁸ Gould S. J.: *Natural History*, 12, 1990.

⁹ *Science*, **290**, 1114, 2000.

¹⁰ *Nature* **40**, 539, 2001.

¹¹ *Der Spiegel* 34/2004.

¹² Johnson P.: *Hrdinové*, str. 8, Brno, 2008.

¹³ Megee B.: *The Great Philosopher*, B. B. C. Books, London, str. 247, 1987.

¹⁴ Yahya H., Běhal V., Giertych M.: *O evoluci*, Olomouc 2010.

„NESTYDÍM SE VYDÁVAT SVĚDECTVÍ, NEBOŤ VÍM, KOMU JSEM UVĚŘIL!“ (2 Tim 1,12)

aneb velká čtenářská soutěž

Děkujeme všem čtenářům, kteří se zapojili do naší soutěže! Odpovědi na otázky z osmnáctého čísla *RC Monitoru* byly otištěny v minulém čísle, odpovědi z devatenáctého čísla budou otištěny v čísle 21/2011. Výsledky soutěže budou oznámeny v čísle 24/2011 (datum vydání)

18. 12. 2011); vítězové budou písemně vyrozuměni.

**Darwinismus nedává
vysvětlení a zdůvodnění
altruismu, lásky k bližnímu,
ani nemůže být základem
morálky a etiky.**

Ing. Vladislav Běhal, DrSc.

působil jako vědecký pracovník

Mikrobiologického

ústavu AV ČR

14 res.claritatis.cz – svět katolickýma očima